

ŽIVOTOPIS I OBRAZLOŽENJE PRIJEDLOGA

ZA DODJELU

NAGRADE GRADA DELNICA ZA ŽIVOTNO DJELO G. IVICI KNEŽEVIĆU

Ivica Knežević je čovjek bogate biografije, jer je od rođenja osoba širokog spektra znatiželje, zanimanja, školovanja, razvoja sklonosti i rasta u njima. S diplomom dipl. pravnika prvo radno mjesto dobiva u upravi tadašnjeg DIP-a Delnice, a do svoga „novog“ povratka u Delnice, radi u Zagrebu na odgovornim poslovima i radnim mjestima u TD „Čistoća“ Zagreb (od šefa do direktora pravne službe, pomoćnika i zamjenika generalnog direktora), te na mjestu Sekretara za opću upravu i budžet u Općini Trešnjevka od '85. do '90. godine. Od 1999. godine do dolaska u Delnice radio je u Direkciji Zagrebačkog holdinga d.o.o. kao rukovoditelj za statusno pravo i normativu cijele tvrtke.

- Osim na radnim mjestima i dužnostima tvrtki ili ustanova Knežević je radio i na planu organizacije rada i slobodnog vremena; u provedbi dragovoljnih i humanitarnih akcija, u kulturi pisanom riječju i govorništvom, a iskazao se i pripremom te izvedbom javnih promidžbenih priredaba i nastupa. Zabilježen je i uočen njegov trag na područjima glazbe i govornišva. Za njega vrijedi ona: štogod radio, u čemu god participirao, činio je to s velikim žarom te tako oko sebe palio stvaralačke vatre i okupljao krug istomislećih ljudi, onih koji će ga početi slijediti i podržavati u nabrojenom ali i u njemu isto tako bitnom društveno-korisnom radu, te u politici. Otuda i činjenica da je sa suradnicima stvarao prepoznatljiv put za spas naše zeleno-šumovite oaze, za napredak Gorskoga kotara kojim - bez sumnje - valja dalje srčano, beskompromisno, s entuzijazmom koračati; okupljati sve one koji će radom, poletom i ljubavlju privlačiti nove pristalice boljitka u životu i kulturi zavičaja. Koji će ga pomoći očuvati za naraštaje u stasanju.

Iza ovih rečenica smještamo danas autobiografski zapis o čovjeku koji nije oklijevao i tinjao, naprotiv koji je – štogod poduzeo – naprosto na tome izgarao, plamsao te je time stvorio podosta dobroga za svoje Delnice, zajednicu i obitelji u njima, za goransku, županijsku i ostale naše sredine i prostore. **Ivica Knežević je s pravom predložnik i kandidat za jedno od najviših priznanja Grada Delnica:** jer je svoj radni vijek punio rezultatima, jer je jedan od onih koji se nije štedio, čije će stope, prema mišljenju mnogih suvremenika, ostati ubilježene u odlučan i napredan hod goranskim krajem.

Pregledom onoga što je učinio u vremenu svoga življenja s Gorskim kotarom i za njega, početi bismo mogli s bilo kojom radnom i društveno potrebnom sastavnicom njegova djelovanja, no, možda je najbolje poći od zadnje-istaknute radne činjenice za zajednicu, **od lijepo napisane knjige naslova „Hvala Vam za Lučice“** do nedavnog prazničnog dana uz 1. maj - prvosvibanjski praznik rada – kad je Ivica Knežević u blizini nekadašnje upravne zgrade drvene industrije u Lučicama, **otkrio spomenik radu i lučičkom radništvu onih poslijeratnih vremena '41./'45.**

- Nje danas ovdje nema, ali su njeni ostaci i uspomene u srcima živući potomaka nekadašnjeg radništva, uz nju je vezano kolektivno pamćenje brojnih povijesnih istina

o ovdašnjem kraju i ljudima, o suživotu, slozi i rastu u mnogim sferama, „pa nam je obveza to obilježiti i međusobno podijeliti uz prisjećanje na neka udaljenija vremena“. Priznanje na tome odale su mu pred okupljenom javnošću njegove sadašnje (i već duže vremena) prve suradnice Ivana Pećnik Kastner, predsjednica Gradskog vijeća i gradonačelnica Grada Delnice, Katarina Mihelčić. Pećnik Kastner se zahvalila Kneževiću na velikom trudu sabiranja građe i stvaranju povijesnog štiva o lučičkoj pilani i drvnoj industriji, a Katarina Mihelčić podcrtala kako glede ovoga događanja posebno cijeni Kneževićovo višestruko vrijedno isticanje tadašnjeg radništva: jer... uvijek su se, rekla je, više isticali rukovodioci, a tek nakon toga radnički znoj i trud.

- Ovo danas je prava i upamtljiva prigoda odavanja zahvalnosti onima koji su nas zadužili na pamćenje... jer se imamo čime pohvaliti i na što osvrnuti s ponosom. U znak sjećanja na to sada imamo i knjigu, povijesni dokument jednoga vremena, spomenik radu i čovjeku radniku, a imamo i početak parkovnog uređenja ovog dijela Lučica. Sve to zahvaljujući Ivici Kneževiću i njegovom osjećaju zavičajnosti i originalnosti u čemu se među svima nama ponovno istaknuo pišući knjigu, promovirajući je javnosti i smišljajući njen kontekst kroz prizmu produženja pamćenja i budućeg uređenog prostora oko spomenika radniku - nedaleko crkve sv. Josipa Radnika.

Bila je to, inače, druga velika promidžba što autora, što knjige „Hvala Vam za Lučice“ kojom je Ivica Knežević, i sam potomak baš tih lučičkih radnika, podsjetio na vrijeme u kojem je tada poslovala „najveća, najsnažnija i najuspješnija pilana u bivšoj državi... zaslužna za nesaglediv gospodarski, socijalni, demografski, kulturni i općedruštveni napredak i razvitak Grada Delnice, Gorskoga kotara i šire“, naglasio je Knežević itekako svjestan te svoje tvrdnje. Valja još reći da knjigu nije pisao iz dosade nego iz potrebe svjedočenja o časnom vremenu koje su obilježile generacije doseljenika i domaćih ljudi koji su stvarali novi život... a on je priču o njima nosio u svome srcu, osmislio je i napisao. **On ju je i unaprijed odredio kao materijalni ulog i potporu podizanju spomenika radništvu pilane Lučice i uređenju prostora oko spomenika.** Dakle, cjelokupni prihod od prodaje knjige uložio je u izgradnju i uređenje spomen-obilježja pilani u Lučicama povodom 75. obljetnice od početka njenog rada, što je još jedna posebna gesta domoljublja i izraz pripadnosti svome voljenom Gradu.

Nakon ovoga najsvježijeg događaja iz uvoda i ulaska u životopis Ivica Kneževića, osvrnimo se i u nastavku na njegov lik i djelo. Pogriješili bismo a da ne istaknemo kako je gotovo cijeloga života, iako je od '83. odselio u Zagreb iz obiteljskih razloga, radeći i živeći tamo, nastojao biti aktivno uključen u događanja u Delnicama. Jer... tu se školovao, tu je živio, napravio prve radne korake, tu se oženio. Osim obiteljskih dolazaka u Delnice i **uključivanja u brojne društvene i humanitarne akcije** na mnogim je mjestima, gdje se ulagao dobrovoljni rad, uočio izostanak materijalne potpore sudionicima-dobrovoljcima. I počeo je, najprije samoinicijativno i uz pomoć obitelji, kasnije zagrebačkih tvrtki donatora, pomagati Gradu, komunalnim trgovačkim društvima, ustanovama te raznim civilnim udrugama; **želio je dati svoj doprinos razvoju** voljenoga Grada kojega nikada nije zaboravio.

* (pri kraju su navedene donacije ostvarene prema potrebnima u ono vrijeme).

Polazišna točka javnijem djelovanju za Gorski kotar i Delnice bila je **preko zavičajnog društva „Goranin“ Zagreb** u kojem je osmišljeno više projekata

promidžbe Gorskog kotara: primjer je „**Gorski kotar u metropoli**“ kojim su se Gorski kotar i Grad Delnice građanima i posjetiteljima Zagreba, a potom i Karlovca, Zadra, Osijeka, Soprona u Mađarskoj i Bruxellesa u Belgiji, promovirali na najljepši mogući način.

On sam, Ivica Knežević, **bio je organizator projekta „Međunarodni festival heligonki“** kojim se godinama, u koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog u Zagrebu, u čast 7. studenoga 1778. g. (datum proglašenja Gorskog kotara - kotarom) promovirala heligonka kao tradicijski glazbeni instrument i neprocjenjivo muzičko blago, te kroz njega kulturno-povijesna vrijednost Gorskog kotara i Grada Delnica. Knežević je, vezano uz povijesni datum proglašenja kotara **osmislio, pripremio i organizirao zauvijek upamćenu akademiju** kojom je 2008. godine, u prepunoj dvorani delničkog Doma sportova prvi puta od nastanka obilježena 230. obljetnica proglašenja Gorskog kotara. Ujedno je isključivo zaslužan što je **7. studeni**, u čast toga povijesnog čina i datuma, **proglašen Danom Gorskog kotara** kao poseban izraz pripadnosti i potvrde goranskog identiteta!

- Ivici Kneževiću pripada i **isključiva zasluga što je 2011. godine zabranjena gradnja kasete za azbestni otpad na odlagalištu komunalnog otpada u Sović-lazu**: sprječavanjem njena tamošnjeg instaliranja odnosno gradnje sačuvana su izvorišta pitke vode, a Grad Delnice i Gorski kotar su zaštićeni od mogućeg ekocida! To je važan odnosno značajan korak u zaštiti stanovništva i kraja iz sada već daleke 2011. godine: Knežević je, naime, kao dobar poznavatelj problematike gospodarenja otpadom, sa svoje funkcije predsjednika Udruženja komunalnog gospodarstva Hrvatske pri HGK-u od 2009. godine, imao preglednost situacije i saznanje što prijeti Gorskom kotaru planiranom gradnjom kasete za azbestni otpad u Sović laz, te je poduzeo korake sprječavanja njene tamošnje ugradnje.

- Kao pravi Delničanin, ali i kao zagrebački Goranin, je **u dva navrata organizirao čišćenje i uređenje Damskog mosta u delničkom Grabnju** smatrajući ga vrlo važnim infrastrukturnim objektom na povijesnoj cesti Lujzijani. Interesantno je kako brojni domaći ljudi nisu znali da on uopće postoji odnosno u čemu je njegova važnost: zaslugom Ivice Kneževića **Damski je most danas proglašen kulturnim dobrom od lokalnog značenja** i u tome je njegova značajna turistička vrijednost!

- 2013. godine Ivica Knežević je, predvodeći svoju Nezavisnu listu „Volimo Delnice“, postao gradonačelnik Grada Delnica. Iz prvoga mandata mnogi će se Delničani ali i ostali Gorani, sjetiti kolone prosvjednika iz Gorskog kotara i njihova odlaska i dolaska u Zagreb na Markov trg, pod prozore Vlade RH. **Organizator i vođa prosvjedujućih** je bio – tadašnji delnički gradonačelnik Ivica Knežević! U povijesti Gorskoga kotara on je bio prvi organizator i vodič prosvjednog skupa, on je svojom mudrošću, agilnošću i odlučnošću objedinio Gorski kotar i kao takvog ga 19. listopada 2014. godine doveo **na Trg sv. Marka u Zagreb** da bi ondje, u Hrvatskom Saboru, **argumentirano izrazio nezadovoljstvo politikom i njenim odnosom prema Gorskom kotaru**. Sudionicima skupa, okupljenima na trgu kao i njemu samome ostao je u memoriji srca i duše, njegovo glasno izrečeno zalaganje u interesu zaštite Gorskog kotara kao i njegovo traženje promjene stava prema Goranima. I pored pojedinačnog banaliziranja toga „izleta“ pred prozore hrvatske Vlade, u većini je taj istup Gorana u Zagrebu ostao upamćen kao poluga koja je pomaknula promjenu ponašanja „Zagreba“ u odnosu na

Gorski kotar: otada se, naime, počelo razgovarati s Goranima odnosno stvari su se ipak počele pozitivno mijenjati u korist Gorskog kotara!

- U mandatu Ivica Kneževića kao gradonačelnika ostvareno je mnogo toga; danas spomenimo samo njegovu originalnu opciju svekolikog ulaženja u blagdanje dane godišnjih završetaka – početke adventa i adventskih svečanosti. Slobodno pri tom **recimo da je Ivica Knežević „otac“ Delničke adventske bajke i Sela Bake Mráz.** Nemjerljiv doprinos tom projektu dao je svojim volonterskim radom oko cjelokupne organizacije i njene provedbe, izradom skulptura i ukrašavanjem, svojim smislenim i nadasve originalnim idejama. Iz godine u godinu kao da se sam sa sobom natjecao u osmišljavanju sve bogatije, kvalitetnije i posebije ponude adventa u Delnicama tako da se može reći da se sve bogatijem i osmišljenijem ulogu kao rezultat vraćalo na desetke tisuća ljudi tijekom proteklih 10 godina od početka te manifestacije.

- Za njegova je mandata **osnovana i Sportska zajednica Grada Delnica**, čemu je dao najveći doprinos i u organizacijskom, i u materijalno-pravnom smislu.

- Posebno područje rada Ivica Kneževića s ljubavlju jest **pisanje pjesama; neke je pohranio u knjigu „Prošećimo Delnicama“, a neke, uglazbljene, završile su na nosačima zvuka.** Primjerice, autor je stihova i kantautor pjesme „**GRADE MOJ**“ u kojoj na posebno emotivan način pjeva o svojim Delnicama. Koautor je stihova svečane pjesme Grada Delnica „**DELNICE U DUŠI**“, koji odišu izrazito jakim i autentičnim domoljubnim nabojem pripadnosti.

Autor je i stihova pjesme „**BALADA GORSKOM KOTARU**“, u izvedbi Pere Rogana; na Radio Sljemenu prozvana je „Suzom za goranske brege“... jer pjesma na posebno nostalgičan način svjedoči o Kneževićevu odlasku iz Delnica ali i čvrstom obećanju da će se jednom vratiti. Svojim je povratkom u Delnice Ivica Knežević jedan od rijetkih pojedinaca koji je to i ostvario!

* DONACIJE IVICE KNEŽEVIĆA GRADU

- dva specijalna komunalna vozila za potrebe Grada (specijalno vozilo za odvoz komunalnog otpada i specijalno vozilo-fekalijaš)
- betonski ukrasni elementi (tlakavci) za spomen obilježja na Trgu 138. brigade HV-a
- 1000 komada knjige „Prošećimo Delnicama“, u vrijednosti od 100.000,00 kuna, dato kao pomoć Radiju Gorski kotar
- pijanino Petrof za glazbene udruge Grada (nalazi se na pozornici Radničkog doma u Delnicama)
- skuter za održavanje čistoće javno-prometnih površina s dva kompleta higijensko-tehničko-zaštitne opreme za radnike KTD Risnjak-Delnice d.o.o.
- 14 parkovnih stabala crvenolisnih šljiva na Šetalište I. G. Kovačića
- bubnjevi i kape za Gradsku limenu glazbu

- komplet dresova za Košarkaški klub *Goranin* Delnice
- svečano koplje i svečana zastava Kluba 138. brigade HV-a
- svečana koplja za zastave i amblemi za odore DVD-a Delnice
- autobusni prijevoz sugrađanima za na Međunarodni festival heligonki u KD Vatroslav Lisinski (2009., 2010. i 2011. godine)
- specijalna pepeljara od inox čelika (na glavnom ulazu u Gradsku upravu grada Delnica)
- svečana zastava Grada Delnica
- spomen-obilježje „Mrgilju“ na Lujzijani, kod skretanja za Brod na Kupi kao i
- spomen-obilježje s klupom na Damskom mostu u delničkom Grabnju.

Iz osobnih podataka Ivica Kneževića: rođen je 3. lipnja 1956. godine u Rijeci; do sedme godine je živio s roditeljima, pilanskim radnicima u Lučicama, u jesen 1963. sele u Delnice gdje pohađa osnovnu školu i gimnaziju. Poslije mature, 1975. godine, upisuje Pravni fakultet Sveučilišta u Zagrebu na kojem je diplomirao 1979. godine. Od 1981. god. je u braku s Delničankom Lidijom Rački Miletovom, roditelji su dviju kćeri, Ivane i Tene, djed i baka Matiji Muhviću i Lauri Mršić.

To su zadnji odjeci sagledavanja lika i djela Ivica Kneževića: ozbiljnog, odgovornog i poduzetnog čovjeka bogatog životnog i radnog puta.

Nakon posljednjeg radnog mjesta, dvaju mandata delničkog gradonačelnika, on je umirovljenik koji ne miruje. Trenutno je agilan član Gradskog vijeća Delnica.

Iza sebe je ostavio zasade za čijim bi se primjerom rasta i rađanja, rada za boljitak čovjeka i kraja, trebali uputiti - u nj se ugledavši – naši ovdašnji mladi ljudi. Na njima je potez, njihov je sada prvotni zadatak zaustavljanje odlazaka s goranskih proplanaka, s kojih život već odavna nastoji pobjeći!

Ivica Knežević im je uzoran primjer kako se voli i radi za zavičaj.

Delnice, 8. svibnja 2024. godine